

Bilag 5.

Sammenslutningen af
Købstædernes sociale Udvalg
og
Foreningen af Socialinspektører
og ligestillede.

Aarhus, den 18. Maj 1942.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af Lovforslag Nr. 116 om Ændringer i og Tilføjelser til Forsorgsloven.

Sammenslutningen af Købstædernes sociale Udvalg og Foreningen af Socialinspektører og ligestillede tillader sig at fremsætte følgende Bemærkninger til det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Forsorgsloven.

Med Hensyn til det nye § 30, *Stk. 5*, der handler om Arbejde for Understøttelse, skal man anføre, at det sikkert vil være muligt for Landkommunerne i langt højere Grad end for Købstæderne at fremskaffe Arbejdsemner, der egner sig til Arbejde for Understøttelse, hvilket Arbejde jo ikke maa egne sig til Arbejde med normal lønnet Arbejdskraft og ej heller med Tilskud efter Beskæftigelseslovgivningen. Efter Bemærkningerne til Lovforslaget skal Udgiften til Understøttelse, der arbejdes af, kunne anmeldes til Refusion efter almindelige Regler. Dette finder man ikke rimeligt over for Købstæderne, idet som sagt Landkommunerne maa forventes lettere at kunne fremskaffe Arbejdsemner end Købstæderne, og Landkommunerne vil saaledes kunne faa udført adskilligt Arbejde og dertil faa Refusion for Understøttelsesudgifterne, der svarer til den udbetalte Arbejds løn, medens Købstæderne ikke kan udnytte Bestemmelsen i tilnærmelsesvis samme Grad. Man skal derfor uden i øvrigt at komme ind paa en Bedømmelse af det ejendommelige i, at man omsætter Understøttelse til Arbejds løn fremfor den naturlige Udvej at henvise Folk til Arbejde, saa de undgaar Understøttelse, henstille, at der i hvert Fald i Lovteksten indføjes en Bestemmelse om Kontrol med de Arbejder, der skal udføres for Understøttelse. En saadan Kontrolbestemmelse synes saa meget mere naturlig, som det i øvrigt i det nu foreliggende Lovforslag saa stærkt betones, at der skal føres Kontrol ogsaa med Kommunernes Administration.

Til Bestemmelserne i § 293, *Stk. 1* i Slutningen, og § 297, *Stk. 4* i Slutningen, hvor det er understreget, at Tilsynsmyndigheden skal drage Omsorg for, at der i det fornødne Omfang gøres Erstatnings- og eventuelt Strafansvar gældende, skal man udtale, at man finder denne Understregning ganske urimelig. De sociale Udvalg og Tjenestemændene har hidtil og vil selvfølgelig fremtidig ansvarsfuldt udføre det dem paalagte Arbejde, og der findes jo i Forvejen almindelige Ansvarsbestemmelser i den nuværende Lovgivning, saaledes at der aldeles ikke er nogen Anledning til at fremhæve en bestemt Gruppe Kommunalbestyrelsesmedlemmer og Tjenestemænd, som det er nødvendigt specielt at foreholde Erstatnings- og Strafansvar. For de menige Medlemmer af de sociale Udvalg virker det saa meget mere grelt med disse udhævede Ansvarsbestemmelser, som disse menige Medlemmer maa udføre deres Arbejde aldeles gratis.

Til Bestemmelsen i § 297, *Stk. 3*, om Kontering af den ydede Kommunehjælp skal man anføre, at der næppe forekommer Tilfælde, hvor en Kommune under eet anvender større Beløb til Kommunehjælp end de Beløb, der er til Raadighed inden for Invalididentegrænsen, og i hvert Fald anvendes der ikke større Beløb til Kommunehjælp end de Beløb, der maatte være til Raadighed inden for